

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 145-ҳадис

145/190 - عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ذَهَبْتُ بِي حَالَتِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجِعٌ، فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبِرْكَهَةِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ، فَشَرِبْتُ مِنْ وَضْؤِهِ، ثُمَّ قُمْتُ حَلْفَ ظَهْرِهِ فَتَنَظَرْتُ إِلَى حَاتِمِ التُّبَوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ مِثْلَ زَرِّ الْحُجَلَةِ.

145.190 Соиб ибн Язийд розияллоху анху айтади:

«Холам мени Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига олиб бориб: «Эй Аллоҳнинг Расули, синглимнинг ўғли дардманд», деди. Шунда у зот бошимни силадилар ва менга барака сўраб дуо қилдилар. Кейин таҳорат қилдилар. Мен таҳорат сувларидан ичдим. Сўнгра у зотнинг орқаларига турдим ва икки кураклари ўртасидаги ўтовнинг тугмасига* ўхшаган нубувват муҳрини кўрдим».

* Бу ерда ўтовни маҳкамлаш учун ишлатиладиган тугма назарда тутилмоқда. Бу, албатта, ўша давр урфидан келиб чиққан ҳолда айтилган.

Манба: hadis.islom.uz

